نیاز

Ketabton.com

شعري ټولګه
شاعر معتصم شاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

خپلې درنې کورنۍ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیل د خبرو په ډول:

اې زما په هر رګ رګ کې بهېدونکو شیطانانو!

اې د انسانیت د ګمراه کولو وظیفه لرونکو!

اې د لوی ابلیس رېښتیني زامنو!

اې د هر شر د اېجادولو سرچینو!

د انساني رګونو څخه ووځئ!

والوځئ او ولاړ سئ او خپل مشر ابلیس ته زېری ورکئ: چې أوس زموږ د اړتیا احساس نه کیږي.

اوس له انسانه خپل تعریف او پېژندنه هېره سوې ده.

اوس انسانان لکه د بلاوو یو او بل خوري.

اوس انسانان د انسان د وینو چېښلو اعتیاد اخستی.

اوس انسان له انسانیت سره دوښمني أخستې.

اوس زموږ ضرورت نسته: وږی انسان د خدای په کور کې د خدای له بنده ګانو ناهیلی راووت او کور ته یې هیڅ یو نه وړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل انسان د نورو انسانانو د وينو د تويولو لپاره هم د خداى كور ته روان وو تر څو د خداى ج كور د هغه د بنده ګانو په وينو لړند كي.

چرته بل انسان د نورو انسانانو د خوښيو د لمنځه وړلو دپاره پلان جوړوئ او يو بل انسان بيا لګياوو تر څو څه ډؤل د يو انسان د اولادونو روزي خپلو اولادونو ته حواله كړي.

ورته ووااياست دا هر څه موږ نه كول دا د آدم ع اولادې كول او د آدم ع د اولادونو سره يې كول.

تاسو ولاړ سئ تاسو به زموږ په شيطاني كړنو د شرم احساس وكړئ او مشر به مو ورتې چي تاسو څه وكړه اې د ابليس زامنو تاسو ولاړ سئ أؤ أرام وكئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

اې د انسانیت خدایه پر موږ رحم وکه!

د انساني هیولا په داخل کې انساني عاطفه واچوه!

ژوند ته د ژوند رنګ ورکه او د مرګه مخکې مو مه وژنه!

اې د ښکلا خالقه د انسان د جوړ سوې وجود په هره برخه کې مینه د وینې په څیر و بیوه او په رګونو کې د وینې په څېر د مینې ضرورت ایجاد که!

اې رحمان رحیمه مهرباني دي پر موږ د رزق غوندي ؤلؤرؤه او د خپل دې صفت څخه دې زموږ شاوخوا ما حؤل پېمانه که!

موږ ته ژوند راکه موږ ته مینه راکه!

ستا د مینې د خزانو څخه د مینې لاهوتي باران وکه, ارواح مقدس که او د شیطاني اراواوو د منځه مو وباسه.

اې مالکه زموږ پر روح د عواطفو اغېز زیات که او احساسات مو را کابو که!

??? نه پوهېږم نن مې ؤلي روح زورېږي کوم کمی پکښي تر سترګو کېږي ته یې پوره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيگا شپه يې د يو مست جانان په غيږ کې
ځان يې هير وو او خــــــبر د توبې نه وو

ما وو نياز چې بيخي زيات سره نژدې وو
نو پيدا به وخت اکثر د توبې نـــــــــــه وو

تيره شپه يې بېله ياره تيره کـــــــړې
شيخه پريده نن سحر د توبـــــې نه وو

د گنـــــا موسم وو لمر تور سوی نه وو
او تړلی بادار ور د تـــــــــــــوبې نه وو

دا چې نن هم په يو ياد کې ويده کيږي
پر شاهد نو څه اثر د تـــــــــــــوبې نه وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوېدلی یم له شرنګ او شوره هغه شانتي نه یم
زنګو وهلی بند ځنځیر د بندو دروازو یم

د ژوند قمار خانه کې مې د ژوند سامان بایللی
روان یمه و کورته شاته په کتو یم

دی مه وژنئ ترې پاته به یو ښکولې بې اسرې شي
ما خپل د وینو پور ورته بخښلی بې پښتو یم

د سپینو اننګو په سپین حرم کې توره زخه
ددې کعبې طواف ته در روان یم په درتلو یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له ښکلا نه تاثیر څه رنګه وي
ستا په کتو مې تجربه کولـــــــه

زه مې د ښځې اوښکو بند کړمه چې
د څه ګنا مې اراده کولـــــــــــــه

لمر وو وه مځکې ته را کښته سولو
یو چا په څه غرور سجده کولـــــه

ژوند په څه خوند په موسیقۍ روان وو
ما یې د تللو تماشه کولـــــــــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې مور بچی یې قتل کړلو
د بلي مور غېږ کې دمه کـــوله

د یو تللي سړي یاد تازه کومه
یو نامه په سر د شونډو یادومه

اوس یې هم نیاز همیش راسره مل وي
اوس لا هم ورپسي غلی غلی مرمه

د راتګ سره دي دا خبره هم وي
راته وایې به چې اوس در څخه ځمه

څه جمال دي وو چې سم درپسي مړ وم
څه جلال دي وو ستا مخکي لړزیدمه

دا شاهد خو د نیاز نیاز تبا کړ
ستا نامې سره به زه هم یادیدمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به ورته کوز سم که بيا هم سو را تر غاړي گـل
شونډي شونډي شونډي اوف اوف دواړي دواړي دواړي گل

پښو ته يې د سپينو اننگو سوځي را کوزه ســوه
کله چې د سپينو قدمو په سر ولاړ يې گــــــل

ما ورتــــــه د خپلو اوښکو اوبه ورکړلې
سو مې لاس کې بيا هم ولي ولي پاڼي پاڼي گل

اوس د طبيت د ظلم دا اندازه و گـــــــــورئ
لمر ســــــره شبنم ځي او تر شا ورپسي ژاړي گل

هغه چې راتگ يې هواگاني عنبريني كـــــــړي
گل لره ولاړ دئ او د گل خوشبويي غواړي گل

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت د متضادو یو ځای والی
محبـــــت د فرشتو د نور وزرې

د خالق در کې به څه کمی رانه سي
ژوند دي داسي نه وي لږ شاني دي سم سي

د څراغ رڼا به خامخا کړي تته
دا لوګی دي د امکان تر حده کم سي

-

د وخت ملا دي څوک خبرکاندي په دې خبره
منصور موجود دئ د حالاتو ځنځیرونه نسته

پاچا لګیا دئ د پولادو دروازې جوړوي
په دې خبر نه دئ د ښار یې دیوالونه نسته

یو څوک مې ده وه سترګو ته ولاړه لکه سوله
خو هیڅکله یې را هم نه کړه غاړه لکه سوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بانه دي جاسوسان وه شر ته مه پريږده شيطاني
د زړه خبر په سترګو سترګو ژباړه لکه سوله

د کلي خلګ شر خوښوي جنګ خوښوي ځګه
له دوی څخه په تيښته يې موږ دواړه لکه سوله

هغه هم وخت وو ستا نامه په بسم الله يادېده
هغه هم وخت وو درپسې چې اوښتې سترګې

يوه نامه يې ورته څو څو ځلي واخستله
پيغلي د پلار خواته ور واړولي مړې سترګې

مينه په هغه مانا نه ده چې ته فکر کوې
يعقوب په زوی پسي بايللي ولي دوې سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکولې پاته ته وای لکه اوس چې یې
بیا به مې هم زړه وای لکه اوس چې یې

ماته چې دا ستا ضرورت پیښ نه وای
نیازه ته به څه وای لکه اوس چې یې

دا خوب حقیقت وای پاته وای داسې
غیږ کې مې اوده وای لکه اوس چې یې

زه به پکښې خوښ ته به اسانه وای
ژونده داسې نه وای لکه اوس چې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد يواځې توب او تنهايي الله
نيازه !نور به څه راباندي اړوې

نن مي قسم کړی دئ چې ښکل دي کړم
دا قسم به نه رابانـــــــــــدي اړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مرمه په دوږخ نه جنتونو کې اوسیږم
وه ژوند ته اراده نسته له مرګه څه ډاریږم

غرور مې راته پښو کې پښتنې زولني ایښې
احساسه داسې مه وایه چې نه پسې زوریږم

د ژوند دا حقیقت موهم په ځان باندې منلی
روان رانه یاران دې دادئ یو یو پاتې کیږم

اوس ګرانه ګزاره سوه اوس نو داهم یقیني ده
یا غاړه درنه غواړم یادې پښو ته درکوزیږم

ستا درد زما بیواکه اندامونه داسې نه ده
راړنګ سوه یو په بل باندې اوس زه هم رانړیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتني د انسان دي او د میني خواهشات دي
دا بعضي بعضي ښکولي لویه خدایه آدم ذات دي ؟

ته راسه ستا کمی دئ د ایاز سکنی وروره
پشاني د محمود درپسي ډیر ډیر زړونه مات دي

شندلي په مستۍ کې لمر امیل نه د سپوږمۍ دي
دا ستوري خو غمي د محبت د خربات دي

دا ځکه دي په توره شپه کوم خولې غوښتنه
ولاړي په مرۍ کې دي اوبه آب حیات دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې زړه کې سور پاته ! نه نه ته مې ساز نه يې
اوس دي زه محمود نه يم ! اوس مې ته اياز نه يې

اې ختمه پرتا نه سوه ! اې اوس مې لا زړه مست دئ
اې نه مې د ميني پای ! اې ته مې اغاز نه يې

ځه ورځه ورځه ورځه ! زه که دي لايق نه وم
اوس نو ته بدرنګه يې ! اوس لايق د ناز نه يې

اوښکي اوښکې تم نه سوې ! راغلې حال دي ووايه
ځه نو راڅرګند که ځان ! ځه اوس خونو راز نه يې

اوس ځه بې سلامه ځه ! اوس درپسي نه مرمه
اوس دي معتصم نه يم ! اوس مې ته نياز نه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د محبت څخه چاپيري بلاګاني دي
لا د محبت فيصلې سختي دي او ګراني دي

درد د محبت زړه کې زغمل زغمل ثواب لري
أوښکي رياکاري دي پر مخ باندي رواني دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعرونو کې خیالونه په لفظونو کې خیالونه
د حسن په معیار کې په رنگونو کې خیالونه

ژوند څه دئ ژوند همدا دئ دغه دوه ټکي او بس
په خیال کې توهم دئ او په زړونو کې خیالونه

دا حسن پرستي را څخه واخلې ما اذاد کړې
را ټول مې که خالقه کتابونو کې خــــیالـــــــونه

د اوښکو بدرگه کې دوعاگاني ورسره
روان دئ ! زلمی ځي ورسره خور تر دروازې

زما مخکي مور نه ژاړي خو ورسته زرور ژاړي
چې وځم په سفر باندي د کور تر دروازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځومره يې زليله کړې ! ځومره يې ميرات کړې
نه يې پرشته کړلې ! نه يې آدم زات کړې

دا د دوږخونو سپي ! دلته هم سته هلته هم
دا ميخانه ورانه کړې ! جوړ ورنه جمات کړې

نيازه ته به پره نسې ! نيازه نياز به پاته سې
زړه به مې راجوړ نه کې ! زړه به مې را مات کړې

راسئ دې دوعا لره ! ووايو آمېن ګرده
حسن خدايه کم مه کړې ! حسن خدايه زيات کړې

نفسه که واکمن سولې ! مات که دې ضمير کړلو
ته به سې خالق د خداى ! خداى به سمنات کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ کې اخلئ؛ ارزان مې زړه دئ
سترګي مې مځکه؛ اسمان مې زړه دئ

ته انځور سوی؛ خیال کې غلط یې
ښکولی خو نه یې؛ ارمان مې زړه دئ

نیازبینه راسه ؛ نیاز دي ډیر سوی
جانان مې نیاز دئ؛ جانان مې زړه دئ

وه عزرایله؛ هلـــــته مه ځه
مور مې ژوندون دئ؛ پلار جان مې زړه دئ

ستا د تګ ورسته؛ داسي احساس دئ
پښې مې ولاړي؛ روان مې زړه دئ

په شاعرۍ کې ؛ دغه دوه خلګ
درویش مې ځان دئ؛ کاروان مې زړه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا خالقه یا مالکه

زما هوس راته قابو که

زما هوس خد سره سوی

زما زات زما له لاسه

راوتلی راوتلی

د یو چا وه خواته تللی

نابللی نابللی

زه له انسه پیمانه یم

نه د ځان نه ده هغه یم

زه د هر انسان تابې یم

د هر چا سپی د کوڅې یم

ولاړ ستا په دروازې یم

زه په رنگ د تهمت رنگ رنگ

د یو چا د پانزیب شرنگ شرنگ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترنگه ترنگه ترنگا ترنگ ترنگ

آهها آهها آهها آهها

لالالا لالالا

سر مي پروت د ډمي پښو کې

له هوس هوس هوسه

گنهگار گنهگار زه زه

تر خپل وسه وسه وسه

د گناه له تندي تندي

يه اوبه اوبه نفسه

مشرفه د مخلوقه

مقدسه مقدسه مقدسه

يه له خپل هوسه تنگه

شرنگا شرنگا شرنگا شرنگه

ترنگا ترنگا ترنگا ترنگه

آهها آهها آهها آهها

لالالا لالالا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یه د هري بدیٔ پلاره

یا انسان انسان انسانه

زه خو تنگ یمه له ځانه

ته لا اوس قربان قربان يې

یا فرید احمد قربانهFarid Qurban

زه د خپل هوس بنده یم

عبادت کوم له ځانه

ای په ډیرو رنگو رنگه

شرنگا شرنگا شرنگا شرنگه

آهها آهها

لاللالاللا

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو څو شيبي له ما سره جانانه تم کيدلای
روانه زمانه داسي روانه تم کيـــــــدلای

زمـــــا غورور له ما څخه زما نياز اخستئ
بې نيازه خو چې ته هم بې احسانه تم کيدلای

اې ما به ورنه هم څو غړفه کړي وای قربان جار
اخ کاشکي له نشي سره ايمانه تــــم کـــــيدلای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دژوند کولو هر ډول قانون له مانه کوز دئ
احسان دی په ما نه کوی ژوندون له ما نه کوز دئ

ددې زمانې خلک دې له مانه مینه زده کی
محمود څخه لږ پاس یم او مجنون له مانه کوز دئ

په ما باندی دی دومره احسان سر سترگی منمه
چې دومره لیونی سوم چې جنون له مانه کوز دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ها ښکولی سړی د چا له زاته دئ
دا حسن خو خدایه ستا له زاته دئ

چا ویل آدم هم دومــره ښکولی وو
چا وې د هــــــــــــــــــوا انا د زاته دئ

نه په جنتو کې دومره حســـــن سته
نه خو د همدي دنیا ده زاته دئ

تاتـــــــــــــــــه مخامخ قســم په یو الله
ستا مخکې هوس جلا له زاته دئ

خنگه درد چې ته راکوې وه ښکولیه
داسي درد د یو الله له زاته دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په څه نیمګړی یم
بیله زړه نیمګړی یم

ستا له نوره جوړ یمه
بیا هم زه نیمګړی یم

بیله تا نه هیڅ نه یم
څومره ښه نیمګړی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه راوتی یم له ځانه
ستا په لټه پسي وتی

ځان مې ورک کړ ته هم نه وي
ته نو چيرته ته نو څه وي ؟

ته روان زه در پسي وم
آن تر دې حده زه ولاړم

چې کوم ځای کې چې نه ته وې
نه وجود وو هلته موجود وو

نه عدم وو پاتې سوی
زه وم خاوري ته اوبه وي

ته وي چيرته ته نو څه وې
د آدم نه له هوا نه

د يوسف او زليخا نه
د مجنون او د ليلا نه

زه وم سو قدمه وړاندي
آن د ژوند د ابتدا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د عشق طلب کړی

ما تر اوڅه پیدا نه کړې

زه نو څه وم ته نو څه وې

ته وې چیرته ته نو څه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه کافر وم خو اوس نه یم

ستا د سترګو له تحسینه

اې له ګلو نه نازکه

اې له هر چانه حسینه

ما په یبلو ښو له ځانه

مزل وکړو مزل وکړو

زه وه تاته در نژدې سوم

دومره زیات له حده تیر سوم

آن له ځانه سوم پنا نا

نانانا

ـ نانانا

ـ نانانا

ما حدود ټوله پریښي

زه له هر حده اوښتئ

هر خواهش مې تر ښو لاندې

ستا وه ښو ته غورزولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مې هره لحظه غوړزي

ستا د نوم د اوریدانا

نانانا

ـ نانانا

ـ نانانا

منوره ستا له ذاته

زما ذات ته رڼا راسي

ستا په حسن کې مې عقل

د خودئ له پولو اوړي

زما روح کې زندګي یې

زما عقل کې خودي یې

یه له هر څه نه سیوانا

نانانا

ـ نانانا

ـــ نانانا

.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه انسان شهوت پرست یم

ته د حسن ابتدا یې

ته دښکولو ښکولو ښکولو

سرچینه یې د ښکلا یې

زه په څه باندي تمام یم

ورانیدونکی یم گمنام یم

زه له ډیرو مرکب یم

ته بسیط یې ته تنها یې

ته تصویر د مصور یې

ته د هر زهن نه آخوا

ته له هر څه څخه پورته

ته در هر عقل سیوا یې

زه په خپله لار روان یم

دي کې هم خبره ستا ده

زه که ښه کوم که بد کړم

که ثواب کې مې وي گوتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

گنا هم له تا پیدا ده

زه ضرور په تا مین یم

دا خو څه موهمه نه ده

ځکه ته خو ته یې ته یې

ته حسین یې ته ښایسته یې

ته زما د شاعرۍ نه

ها مهینه زمزمه یې

د ګلاب په پاڼو پاڼو

د شبنم نرمه خوله یې

دا چې ته په ما مین یې

دغه ټکی ډیر موهم دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوالګرې جینۍ دا خبره سخته وکړه
شهید ورور مې همدا رنګه زلمی وو لکه ته

هغه قام کې أمکان سته لا هم اوس د ژوند کولو
په کوم قوم کې چې پاته یو سړی وو لکه ته

زه یې ساتمه زما غریب أولس دئ
لا تر اوسه مې په ستوني کې نفس دئ

وایه پاکې دي چې لمنځ وربانديي وکم
ما د اوښکو په اوبو کړی اودس دئ

مبارک دئ ما پرې زر سجدې کړي
زما هیواد وه ماته بیت المقدس دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضمیر مې د ښــــــــــکلا په زنزيرونو کې تړلی
احساس مې د شيطان په هوسونو کې تمام سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون څه دئ؟

ژوند هدف دئ

ژوند مقصد حاصلول دي

ژوند مطلب ته رسيدل دي

ژوند د خپلو خواهشاتو

خپلي موټې ته راوړل دي

ژوند د وخت وخت تيرول دي

ژوند له وخته تجربې دي

ژوند کې ډيري فلسفې دي

ژوند د بل شاته کول دي

ژوند د ځان مخته کول دي

ژوند يو څه غوښتل له خدايه

له مسيح او له بگوانه

له جماته او له ممبره

پاپ له خپلې کليسا نه

دا هر څه کې مطلب نغښتی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که وې آن د خدای رضا نه

ژوند د ژوند لپاره څه دي

دي کې هم رازونه شته دي

پاپ جنت وه ځانته غواړي

هندو نوی ژوند دونیا کې

مسلمان دوږخ نه څغلي

دغه ټول دي مطلبونه

ژوند اوس څه دئ؟

ژوند هدف دئ

د شپې په نهو بجو

وم خوبولی غوندي

تا د سریال نړۍ کې

په نازا سترګي خوږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په تا سترگي خوږېږي

ستا له خپل سر نه کړئ

دواړه لاسونه وه تاو

په وریښمني ویښتانو

کې دي وې گوتي بندي

زما وږي دواړي سترگي

ستا په طرف کږي وي

سترگي خو اوښتلي

د کوټي هر طرف ته

خو زړه دانه غوښتله

زړه ستا تصویر جوړوو

چې زړه کې تل پاته سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تانه ورسته به مې ډېر خلګ وه زړه ته راسي
له تا سره به هم زه ډېر يواځيتوب کې يمه

که په جنت کې زه او حوري سره څنګ په څنګ يو
خو بيله تا به د دنيا په ليونتوب کې يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځوانۍ موسم کې دا غلطي کیـــــــږي
ښه پخه منه د هر سړي خوښیـــــــــږي

د انګورو دانې پلار له جنت و یوســـــــت
د بابا میراث وه زوی ته پاته کیـــــــږي

اې په دې خاطر مې ډیر زیات درکتـــــلي
چې د خدای حســــــن په تا کې معلومیږي

خور به ووې لالا ستـــــــــا بلا دې واخلم
ما چې کومه ورز ویل ســــــر مې خوږیږي

ستا ځواني به هم یو وخت سي بې موسمه
خو خزان هم کله ښه پـــــه چا لګیـــــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان کې معدوم يمه خو تاکې موجـــــــــود هم يمه
ښکولي مې ټوله خوښ دي يو څه محـــدود هم يمه

ستا سور او سپين مخ ګلاب ستا تکي توري سترګي
ته که اياز يې منم خو زه محمـــــــــود هم يمـــه

ما ګوره قتل نه کئ د ځان قاتل بخښمـــــــــــــه
زه د ځان صرف نه يم د مور وجود هم يمـــــــه

شاهد صادق زړه لري دغه يو ښکولی يې خـــوښ
زړه کې صادق هم يمه زړه کې مردود هم يمـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه څه وکړم هر ښکولی مې خوښیـــــږي
د هرچا تصویر مې سترګــــــــو کې پاتېږي

ستا د تن هوا زما د وجود ســــــــــــاه ده
ستا دسپین وجود نه عطر راڅڅیــــــــــږي

زما په ټوله نړۍ بد اوسیــــــــــــږي تور رنګ
ستا په تن کې مې بیا تور کالي خوښیــــــږي

ستا وجود کې مي خپل ځان غــیر موجود کړ
ستا په سترګو کې مې ستــــــرګي در ډوبیږي

ټلویزیون تــــه پــــه کتـــــو دي کړې خرابې
لیونیـــــــــــــــه سار دي بیا سترګې خوږیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د ژوند ناکامه سوال یم ته د هغه ســوال جواب یې
زه د هیچا محبوب نه یم ته د هر چا انتـــــــخاب یې

زه د ژوند شلیدلې پاڼې داسې پاڼې پـــــــــــروت یم
ته د مینې ساتل سوی ته پوره پوره کتـــــــــاب یې

زه ددې دنیا ازغی یم د هرچا سترګو کې بـــــــــد یم
ته خوشبویه عنبرین یې د دریم موســــــــم ګلاب یې

زه منسوخه یم نیم ګړی زه د هیچـــــا ســـــره نه یم
ته د هر چا په کتاب کې ته خو ځانته ځانتـــه باب یې

زه ټوټې ټوټې منګی یم د ژوندون د خوړ پـــــــر غاړه
ته یې جام د ساقي لاس کې ته په خپله هم شراب یې

زه د مینې په دنیــــا کې نه زاهد سوم نه ساقي سوم
ته د مینې په دنیا کې هم ګنـــــاه یې هم ثـــواب یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاوکړي پر فلنگ چا بیا مزې پر ځــــــــنگانه
عجیبه مزه دار وي خوب د شــپې پر ځنگانه

خوب نه راځي جانانه بیخي بد یم عادت سوی
تر اوســـه بــــــیدولمــه ادې پر ځنـــگانه

تا یو وخت زما تصویر سیځلی نه وو
تا یو وخت راته ویلــــې الــوداع وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمـــر مخي وه راتگ ته انتظـــار کي
تاريکه ده گوره مـــــړ د کور څراغ دئ

تسلط دي پر ما دومره دي زيات سوی
په قابو کې مي نه زړه او نه دماغ دئ

گتمۍ راکړي وايي آ زمايي دربانـــدي
په ياری باندي مات کړی مو چناغ دئ

صبر وکه چې ميوه ترې ټولـــــــــومه
رسيدلی دي اشنا د حســـــــن باغ دئ

د شاهـــد په زړه به څنگه زخـــــم نـــه وي
چي په زنه دي پاس دومره ښکولی داغ دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه مینه کې دې یاره څه مزه ده
ستا وینا چې یاره دومره ښایسته ده

خدای ج لپاره ورته وواياست جنګ بس کی
دکه سوي مو دکلي هديره ده

جنګ به ولي ځي او سوله څنګه راسي
په همدي جنګ کي د خان صایب پایده ده

ها ماشوم ضرور له لوږي څه مړ کیږي
پلار يي نن شهيد سو مور يي مخکي مړه ده

مور مي چغي کړي يو څوک يي راخبر کی
زوی مي وتی دی په کلي کي جګړه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چي نن يي جنازي ته ټول ژاړي
د همدي غريب سبا ورز کي کي کوږده ده

زه چي هر څه وايم هيڅ ورپکښي نه وي
ستا د ژوند هره خبره فلسفه ده

ماوي دي شاهد نه ټوله وار خطا کي
ګوره مه کوه رشتيا زما روږه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میني او الفت شعار مو نه د ځپرې لیدلی
په کرکه مو لړلي ؤه د ښار ټول دېوالونه

زرگونه ښکلي تېر سول چا ور وه هم نه کتله
لاسونو کي مو پاتي سوله زړونه او گلونه

موږ چیغي نارې ووهلي خپل حق مو ادا کئ
راوېښ ورباندي نه سوه بې ضمیره وجدانونه

د خدای د کور د منځه بې نوا انسانان ولاړه
اوږده یې کړه بتانو ډبرینو ته لاسونه

موږ زړه په څه مغروره خدای ناترسه باندي داو کئ
په موږ به هم تړلې وه بې شماره خلگو زړونه

بس یو ځلي کتل دي ؤه اؤ یؤ ځلي مسکا
زموږ بس همدا هیله وه هم دومره امیدونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ سل یاران پر سلو لارو ولاړه
یک تنها ناست د میراتو هیلو سر ته

سترگي مه اړوه جار چي په شر واوړو
افغانان یو بهانه غواړو وه شر ته

زموږ پر هیلو څه د ناهیلۍ گردونه پنډ دي
زموږ په امیدونو د مرگي وبا د گډه

زما هره بریا کي د ښایستو د سوالو اوښکي
زما په زندگۍ د مور او پلار دعا د گډه

له ډاره د ښایستو سترگو ته هم شکمن ورگورو
په ښار کي مو د کرکي نفرتو بلا د گډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا هغسي دنيا ته ځان ثابت کړ لکه وې چي
په تا پسي زرگونه قافلې د انسانانو

ته نور سه ته رڼا سه ته څراغ سه ته مشعل سه
پرتې دي مخ کي تکي توري شپې د انسانانو

په کومه قافله کي چي تورتم رڼا يوه وي
هلته هيلي حتما ماتيدې د انسانانو

موږ په عشق کي ليوني سو ته په دار سوې
څومره سخت قانون دي کښېښؤ ئ‌منصوره

ما مخ واړو ځاو ټول نظر مي ټول کړ
افغاني بانه دي ټيټ نه سول مغروره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیواد له بربادیه
خلاص نه یار ته سو نه رب ته

موږ به سترګو ته قلف کښېږدو
جوني پرېږدئ و مکتب ته

د عشق لاره کي بې لاري
تابع نه یو و ادب ته

داخل ستا د مخ په دین سو
ستا د سترګو و مذهب ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ بدنام د زمانې
د حسينو په کتو

نه ته ښه سوې نه مي زړه
نه عشق وسو نه پښتو

نه تسبيح سولې نه ساز
نه د خداى نه د ښايستو

چي دي حسن زما د عشق غوندي مظلوم سي
نو احساس به مي هغه وخت در معلوم سي

آتشي حسنه ته راسه او بيا گوره
دا وجود به درته ويلي لکه موم سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلي په دیوال باندي به ولیکـــــــــمه امن

او ستا په شیدویې اننگو تکه سپینه سوله

.

.

.

.

.

د کلي په دېوال لیکلی امن څوک وران نه کړي

او ستا د شیدویې اننگو سوله دي شي سوله

نه ډک سو د ملنگ کچکول د خدای ج د خزانو څه

نه زیاته دا دنیا سوه له قارون او له نمروده

ژوندونه څنگه تنگ دي گلابي قالب کي سولې

نو روحه څنگه ولاړلې له دې نازک وجوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژېړ کميسي جينۍ ولي راته خاندې

ژوند مي ستا د کميسه په شانتي نه دی

چي رنگونه يې ځلا کوي پړکيږي

نه يې منځ کي د خالونو رڼاگاني

نه يې پټې آيني منځ کي ځليږي

ژېړ کميسي جينۍ پورته دي ټيکری

لکه ژوند داسي وه غاړي ته در لويږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو ته وبايللې ښه نو ته پرې غور وکه
ما سودا بايله او تا خپل خرېدار و بايللی

د وطن هره منظره له ساندو ساندو ډکه
سحر په وير راځي ماښام يې خمار و بايللی

زموږ د زړونو د هوس دروازې بندې سولې
زموږ خيالونو د خوښۍ انتظار و بايللی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځيني وخت ژوند سړی اړ کي چي ځان پريږدي
ځيني وخت به دي د نه وجود ارمان وي

ما دسوال لاس هر سړي ته اوږد کړ بيا هم
راته را نه کړ هيچا هم په اخلاص لاس

ځيني پيښي بيخي هيڅ له خياله نه ځي
بعضي وخت سړی له ځانه په ضرور يي

ضرورت بيخي د نه سړي اولاد دئ
د هرچا در ټکولو ته دي اړ کـــــــي

احتياجه ټول وطن کي بل څوک نه وو
ضرورته تا زمـــــــا گريوان پيدا کړ

بدرنگ ژوند او تنگ دستي او بلها زور
زما د اوس وخت لومړني انډيوالان دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا په ځان پسې د ځان به څه در څخه غواړو
دوعا به مو د ميني، د لالي يا د هيواد وي

ورځه ميني بلا څړيکو مي زړه راته نيولی
ورځه ميني له تا پرته په نورو دردو ښاد يو

زخمونه که دي نه وينو زګيروي که دي خاموش دي
وطنه ستا په څېر يو موږ به چيري؟ بې تا ښاد يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که عشق دئ که وطن دئ که مو هيلې ارمانونه
ژوندون د اخيري ارزښت په څېر ليلامو

مور, نه خرسوو عشق, ملګرتيا, انسانيت
له هر څه نه ړومبی ځانونه ډېر ليلامو

څه ماتي حوصلې دي څه ناهيلي غوندي زړونه
هېواد دئ که لالی دئ په يوه مي زړه ټول نه دئ

د لويو هيلو سرته رسېدلو اوميد خلاص دئ
چي زړه مو ترې راټول کې دا هم زمور, دپاره ښه دئ

راکړی درد مو مه زياتوه خير کې اخلې نه
ناراضه به سې ټوله د زړه زور اوبه اوبه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښارونو کي چوپتيا ده پاتحه پکښي شروع
رواني ويني ځاځي له مذهبه له مکتبه

کابل به مسلمان او کله هم د چا سيال نه کي
چي ځوک ورته راپاځي له مذهبه له مکتبه

نه يې خواخوږي سته او نه يې د خفګان سرې
د کابل ويني او زما اوښکي ارزانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د زړه د درېدو څخه بېرېږم

ساه مي بنده ده او نه يې سم ايستلاى
خداى سته څه راته پېښ سوې يا پېښېږي
زړه کي زر رنګه خبري راولاړي
له دنيا څخه مي ولي کرکه کېږي

زه په ځان کي په عذاب يمه زورېږم
زه د زړه د درېدلو څه بېرېږم

خداى سته څه ګيلې ولي يې کومه
هره هېله ولي بيا در يادومه
خدايه هره شړل سوې دوا مي ولي
ستا تر دره وړمه بيرته يې راوړمه

خدايه زه مي په وجود کي نه ځايېږم
زه د زړه د درېدلو څه بېرېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مو یو دئ پکښې ډېرې هیلې پاتې
په یو قبر کې بلا مړې پراته دي

یو ښکلی خو سلام د مسنجر د لارې وکړئ
زاری کومه خواست کوم آخیر مسلماني ده

هیله کوم پرې موږدئ چې خپل ځانونه هېر کو
ماتې حوصلې دي زړونه ټول د وینو ډک دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دئ جنگ مردگو ټوله فاجعه بده يې داس
د ښکلو د ځهرو څه يې خندا لوټلې ده

زموږ مردار خواره دي لا تر اوسه په اخته
جګړه مرداره کله کوم وخت چا ګټلې ده

د حورو اوازي دي او پر دغو اوازو
څو کاله د وطن زلمکو سا بايللې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي مرگ مو غوښتئ ستا به پېرزوینه پر موږ نه وه
چي ژوند مو غوښتئ هیڅ دلیل یې نه پیدا کېدئ

ما خپله خپل د مړو هیلو پاتا و ځان ته ورکړه
ما خپله خپل مړ سوی وجود خپل پر وږو وړئ

کوم درد و چي علاج یې ستا لیده نه وه ګبینه
کوم سوز و چي اواز یې تاته نه دررسېدئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي موږ ورته لیږلي یا مو کړي دي پر ښکلو
زرگونه سلامونه بې جوابه پاته دي

نو ستا له رنگه وروسته بې خبرو وم خو اوس بیا
د زړه غوښتني سر پر سر بې تابه پاته دي

موږ څه خپلي غوښتني ستا دپاره کړلې خاوري
نو ته خو هم یو څوک راکه چي غم مي لږ راسپک کي

حساب به ورکوي د پښتنو ملک دئ اوس خیر دئ
تسبو ته دي شیخ جوړ د مات رباب د تار زمبک کي

ژوند ته مي په یو ځل دریدلو کړله خوله سترې
ښکلي هم د لاري منځ کي چاته دریدلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ لکه د ګل غوندي هر موسم کي بېل رنګ یو
شیخ سره تسبېح وایو ډم سره ګډا کوو

خوشحالۍ لره وړې بهانې غواړو
و غرو ته د دردونو مو تکیه ده لګولې

هر څه رانه په داسې بیه مه اخله خاونده
چې بیې یې کمزوري انسانیت ادا کولې

تا ونه خندل ناهیلی سومه پاته
تا مي خدای ته کړې دوا کړه مسترده

ته بیخې تر اندازې زیات ښایسته وې
زه هم مینه کي وتلی وم له حده

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو وجود د تنهایۍ وه سر ته ناست وو
یو وجود وو چې دنیا ور سره تلله

بندګان وو موږ غوښتني ستا پره نه کړې
ته خو خدای وې تا دعا را ردوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم ماښام وو چي موږ نه درته ژړله
کوم سهار وو چي غوښتني تکرار نه وې

څومره تویي سوې خو نه سولې قبولي
بل علت وو؟ که مو ویني د کار نه وې؟

د ژوندون په هره بېله ثانیه کي
زموږ مقتولي هیلي بلکل د شمار نه وې

سخت وې نه پوهېږم ولي مي کولې
زړه ارام او مرگ ته ولي تیار نه وې؟

ښه صحیح ده پخوا هر رقم چي وې خو
زه قسم خورمه چي دوغونه خوار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان دي ټولولئ سې؟
یه ټوټه ټوټه جامه

لږ همت د تلو راکه
پښې دي ښکلوم گامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند تېر سو په ارمان يې د ليدلو د کتو
ما قبر ته ور تا کـځ د حسينو په لاسو

زما وينه هديه بوله په شان د اسماعيل
ما سر نذر منلی قرباني د پښتنو

وگړي يې مړه سوې دي يا ساه وي يې زندۍ
سکوت دئ هديرې هم دي په مثل د ښارو

يو قبر کي مو ښخي کړې لکونه پيغلي هيلي
په يو تکبير مو وکړې جنازې د ارمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ سوله غوښتې وه له خدايه څه په لوړه بيه
شر خوښونکي دي د جنګ پر قيمت غور وکي

نه د خپل ځان سو نه د ژوند او نه د بلي ميني
نور دي نو زړه د غنمرنګ پر قيمت غور وکي

له خوبه د نازک لالي قربان چي مزاحم دئ
د سترګو د کونجونو د سورخيو تاب يې نسته

سلام مي ورلېږلی دئ خو وخت باندي وتلی
څويم ځل دئ چي ګورم ميسنجر جواب يې نسته

نو خدايه زه به کومه يوه مخ ته در ته کښېږدم
په زړه کي هيلي دونه دي چي هيڅ حساب يې نسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ موده کيږي يم داسي زه شکمن سم فکر من سم
چي دعا ده که ښرا ده چا چي ژوند راته غوښتلئ

لا دي تل کي ګېله ګرځي لا دي هيله سته چي راسي
زه حيران يمه چي زړه لا لالی نه دئ پېژندلئ

که خدای دوه انتخابونه ماته دې دنيا کي راکي
يو مي ته ور څخه غوښتې او وطن مي يادولئ

هر ساعت کي شندل کيږم ما خپل ځان پر تا سپارلئ
ما که هر څومره کوای سوه ځان مي نه راټولولئ

ټوله شپه له درده وېښ وم د جانان وو د وطن غم
ملا جانه لږ کرار سه اوس دستي سوم خوبولئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد ښاد ته :

أستاده د ماښام په تاريکيو کي ورکېږم
استاده د ابشار په ځېر ګړنګ ته ور بهېږم
استاده د يوه آفت نه بل ته پنا وړمه
استاده د بلا نه د دېو غېږه کي پوټېږم

استاده عذابونه هر ساعت تجربه کيږي
استاده قيامتونه دي چي هره ورځ تېرېږي
استاده نه مي ذهن نه مي سد ورته رسيږي
أستاده لاري ټولي نا مالوم لور ته غزيږي

استاده هر نيم ګړی ارمان سترګو ته ولاړ دئ
استاده يو ناکامه داستان سترګو ته ولاړ دئ
استاده د انسان پر شرافت مي شک پيدا سي
استاده يو بې وسه انسان سترګو ته ولاړ دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده له عفته څه يې ويني دي پاشناکي
استاده د وطن مور اوښکي څوک کي ورته پاکي ؟
استاده د رنګونو د جهان رنګ سور بخن دئ
استاده درد دئ غم دئ او څه څړيکي دي بې باکي

استاده هره هيله دلته زر ځلي مړه سوې
استاده جنازي د ارمانونو پر وږو وړو
استاده دا تابوت د دې ناچيزه دعا ګانو
استاده دا مردودي به د ځان سره تر څو وړو

استاده ژوند د کومو کومو ټکو ترجمه ده؟
استاده زندګي دغه بې خونده تجربه ده؟
استاده تقدس د خدای ته دوه لاسي سلام دئ
استاده موږ که وايو او کنه زړو کي ګيله ده

استاده ځان او نورو ته به څومره دروغ وايو
استاده په کاذبو وعدو ژوند اومينه پايو
استاده نظرانه د بدبختی څه ور ادا کو
دا سر که يې په کار وي سر ننه ورځې دا يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده دنیا بس دغه د ترس او بیري فلم
استاده موږ به هیلو ته هیڅ نه پکښي رسیږو؟
استاده د دې فلم خاتمه بې خونده نه ده ؟
استاده آن خیالونو کي اخیر نا کامه کیږو

استاده درد تر کومي کچي ښکاري په کوم حد کي
استاده زړه دئ ستړی سو په چغو په بغارو
استاده کوم یو ږغ به مو تاثیر وکي احد کي
استاده زده مو نه دئ چل د بل رنګه کوکارو

دا څنګه نا ممکنه ناممکنه تقدیر غواړې
نو زړه په کومه هیله دي کرار کمه چي ژاړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بیا بیا راکتو څه دي زرګونه وار مننه
هغه سي پاته نه یم لکه څه رنګه چي ولاړې

جمیله د دېوانو بسترې کي ور څه ټولي
خالقه وه کابل لره د قاف شاپېرۍ راوړې

دې ښار کي اورېدلو ته غوږونه پاته نه وه
دردونه د وطن به نو په کومه ژبه ژباړې

مکمل به سم زړګیه
بس دئ یو ځلي که راسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اړیکه نه پاتېږي
ضرورته که ادا سې

ستا به څه و سي حسينه
يو ساعت له که زما سې

هره لار کي دريدلی گوندي ته ور باندي راسې
هر يو پل مي تعقيب کړی گوندي تاته مي نيژدې کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتل قتل کړم او ولاړئ زه له درده څه تاوېږم
خون بها مي ور بخښلې خو چې سر می را څه پرې کي

زنکدن دئ ژبه ماته هيڅ مي خوله کي نه جوړېږي
لږ توفيق خاونده ورکه چي حرف پره يې د نامې کي

بس هر ښکلی چي ووينو درېږو مينېږو
د خدای د نعمتونو نا شکري کله کوو

د هر چا سره خوا کي د هغه په شاني اوسو
د ږم جانان په خوا کي ملايي کله کوو

د خدای ښکلی تخليق پېژوئ مه مسلمانانو
پردې څه دي چي پټي تجلې کي د خالق

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه هر یوه کتونکي ته کوه مسکا لالیه
مخلوق کي به ژوندۍ د عشق جذبې کي د خالق

ما چي زړه لیلام ته ورکئ
چا بڼغ ونه کئ چي زما دئ

په خوله نه وایي خو بیا هم
ګیله من خدایه له تا دئ

زما امید خپل خدای ته دئ نو هر څوک چي یې وژني
جرات به یې لري چي هیلي مړې کي د خالق

--

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ځل چي میسج وکې، کېدای سي چي زه نه یم
دا ځلي ریشتیا وایم، د زړه یمه زړګیه

دې دنیا کي هر سړي جانان غمخوار پیدا کړ
څوک چي دي یواځي ولید، زه یمه زړګیه

تېره ورځ دي چت پر نیمایي باندي پرېښی
څنګه به اوس ووایم، چي ښه یمه زړګیه

چي زایل یې د حسین حسن زوال کړ
ما د هر حسین په ښکو کي ور حلال کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وېنه د وطن کاڼو ته ورکئ
پرې ښایسته یې د نازکې زنې خال کئ

منگوټې ترې جوړ کئ گران افغانستان ته
د وجود خاوره مې ختمه د کلال کئ

د هډوکو ځخه کار د نېزې واخلئ
او د پوسته څه مې جوړ د توري ډال کئ

قرباني مې کئ چې یو زه قرباني سم
نو کېدای سي چې راضي مو ذوالجلال کئ

نه مو د ظاهر نه د باطن کیسه صحیح ده
مات یو په وجود باندې د زړونو په رقم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېښه يوه ختمه نه وې بله راپيدا سي
ژوند مو گرځېدلی د خوبونو په رقم

موږ که د شهيد عشق و سر ته دعا وکړله
ته دي هم د حسن جنازه نوره در پورته که

پلاره! څنگه به ژوندی سمه درپاتي
زه د ژوند په واقعاتو کې راگير يم
ځانغوښتنه کې د نورو وجود وژني

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په داسي موجوداتو کې راګير

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتې
په هوا کې لګيدلی د مرګ شور دی
هري خواته مې ژوندي مړي پراته دي
په انسان کې لا هغه فرعوني اور دی

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتې
هيولا مې په وجود کې تنګه شوې
هغه نشته چې وه چا لره ژوندی وم
د خيالو نړۍ مې ړنګه بنګه شوې

پلاره! څنګه به ژوندی شمه درپاتې
څوک مې نشته چاته حال نه شم ويلای
زه انسان يم اخيري حد ته راغلی
په وجود کې دومره درد نه شم زغملای

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاره! څنگه به ژوندی سمه درپاتي
ارمانونه مې يو بل پسي رالويږي
هيله کله هم د ژوند لپاره نه ده
زندگي به د خوبو لپاره کيږي

پلاره! څنگه به ژوندی سمه درپاتي
تت څراغ يم بې لمبې يم بې رڼا يم
مصنوعي مسکا په شونډو گرځومه
د وجود د هري برخي نه جلا يم

پلاره! څنگه به ژوندی سمه درپاتي
زه د خپل روح مړ وجود پر ورږو وړمه
يوه ورځ به دغه بار له وږو کوز کړم
يوه ورځ به دغه پيټی هم ايږدمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتې
مخاطب مې د وینا لپاره نشته
د یارانو په دې ډک محفل کې بیا هم
کوم رازدار سړی زما لپاره نشته

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتې
زندګی ته بهانه کله جوړیږي
تیر ایستل به د خپل ځان کوم تر کومه
دا وجود به مې ترخو پوري پاتیږي

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتې
لا ترخو پوري به غوښې ځان خورمه
لا ترخو پوري مې مړ وجود د ځان مې
په دې خپل ستومان ځان کې ګرځومه

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل وجود کې په خپل ځان باندې راتنګ یم

څه په دې دنیا کې لار دبقا نسته

زه د ټول دنیا په بدو باندې رنګ یم

پلاره! څنګه به ژوندی سمه در پاتې

خطر پېښ دلته عزت ته ګام په ګام دی

د رشتیا وینا جرأت په چا کې نسته

هرسړی دلته غلام ابن الغلام دی

د هېلو هدېره وه; ما بې وسه ور کتل

د درد لاره اوږده وه; ما بې وسه ورکتل

لذت وو که خوښي وه; تا را نه کړه اجازه

مستي وه که نشه وه، ما بې وسه ورکتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ونه کړه له تانه; په سبب د گستاخۍ
په زړه کي مي گېله وه; ما بې وسه ورکتل

يو قبر کي مو ښخي کړې لکونه پېغلي هيلي
په يو تکبير مو وکړې جنازې د ارمانو

موږ څه وغواړو؟ خدايه موږ به کومه هيله دوا کو
په څه پسي چي زړه تړو بس مه يې رانه اخله

که هر څه راکوي نو ته يې خپله راته راکه
که هر څه رانه اخلي نو خو ته يې رانه اخله

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وجود زما دزندگۍ خاورین مزار نه وو
ژوند لکه مغروره ښکلی هیچاته ایسار نه وو

زه چې چا غوښتمه ما د هغه پروا نه ساتل
ما چې څوک غوښتلی هغه ماته انتظار نه وو

مورې نه وړو د مجلسه څخه زړونه سلامت
پیسې چي څوک بازار ته وړي سودا باندي کوي

-

د ښکلو له درباره په خالي لاسونو راغلو
اوس ته یې ته هم ښکلی یې چي څه به دي جواب وي

-

مورې د حسینو بې روخي لیدلې
سگرېټ وژونکي دي خو نه یې پرېږدو

-

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرګی څه وو د خیالونو خاتمه وو
ژوندون څه وو خو د هیلو قتل ګا وه

ستا د مخ په هیله پایېدو او اوس نو
نه ته هغه وې نه ستا د مخ رڼا وه

استاد: نورالله بناد ته:

ژوند استاده د بودا مجسمه ده

په زرګونه انسانان ورته ټیټیږي

هر څوک غواړي چې نژدې ورلره ورشي

او د هیچا سره خوا کې نه اوسیږي

د هر چا نه یې قد څو چنده اوچت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیچا لاس یې ګریوان ته نه رسیږي

ژوند استاده یو نیم ګړی غوندي فلم
یو نیم وخت د خوشحالی یو څو سحنې دي
یو نیم وخت د ژړیدلو کړیدلو
د خپل ځان د ازیت د خوند شیبې دي
ژوند د نورو د خوښی او د ځان زور
ژند په ځان باندي رشخند دی مسخرې دي

ژوند استاده ستا د یو ساعت لیکچر دی
یو نیم وخت پکي خوښي وي او خندا وي
یو نیم وخت وي خیال ټولګي کې شندل شوی
او محدوده مو همدغه سي دنیا وي
ژوند یو نیم وختي بیخي له چا پردی وي
ژوند یو نیم وخت خو بیخي له چا جلا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند استاده د مغرور ښکولي ياري ده

چې روان وي پښه نيولی نه دريږي

چې دي کله ورنه زړه موړ شي نو بيا خو

يو ساعت يې لکه کال هسي تيريږي

ژوند له مانه مرور او زه له ژونده

زه په ده او دی په بل پسي زوريږي

ژوند استاده نا مالومه شان صحرا ده

انسانان پکي روان دي او ورکيږي

پل چې واخلې شاته وگورې څه نه وي

پل دي سم دلاسه تا پسي ورانيږي

ژوند يو جبر دی په ما دی تپل شوی

ته که و غواړې که نه غواړې نو کيږي

ژوند استاده د عطار لالا دوکان دی

تورل شوی نرگسي رنگ گل گلاب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خوشبو نه يې نور خلګ مزه واخلي

زما په ژوند باندي د بل سړي حساب دی

ستا و شور لره به نور خلګ ګډيږي

ژوند خو هيڅ نه دی که دی درد د رباب دی

ژوند استاده يو بدرنګه غوندي خوب دی

تخريب شوې يې بتهه د تکرار ده

ژوند بيخي له چانه پورته له چا کښته

ژوند د غره د ټيټو پورته غوندي لار ده

ژوند د خيال د سوداګانو ښاريه ده

ژوند زما او د جانان تر منځ لانجه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

-________________________________

ژوند ته مي په يو ځل دربدلو کړله خوله سترې

ښکلي هم د لاري منځ کي چاته دربدلي دي؟

-________________________________

استاد محمود اياز ته :

دلته نور د رڼا تت دئ

دلته مړ انسايت دئ

دلته يو د بل بېزاره

دلته جوړ خدايه قيامت دئ

دلته هره هيله مړه ده

دلته مات هر يو قامت دئ

د دې خلگو غرور دومره

له خدايانو نه اوچت دئ

دلته هر حسن خاموش دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص د هر ښکلي د نازه

دا زموږ د وطن حال دئ

يه زما محمود ايازه

زړگی کوندۀ سو مينه مړه سوه

ضمېر خلاص سو د وجدانه

دلته روح له ژونده تللې

ساه وتلې له انسانه

دلته يو صفت د خدای ج دئ

رحم نسته له رحمانه

دنيا مړې سترگي درگورې

زما بدنام افغانستانه

دلته هېله د خير نسته

له انجامه تر اغازه

دا زموږ د وطن حال دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

يه زما محمود ايازه

څه کافره خاموشي ده

هر يو ذهن مو رکود دئ

د ولاړ بتانو ښار دئ

بې خوځښه مو وجود دئ

هر څاکښه يې فرعون

هر په ځان غټ يې نمرود دئ

اور يې ختم لمبه ولاړه

دا د سوي وجود دود دئ

نه څه وايي نه څه اوري

که اياز دئ که محمود دئ

پر څهرو باندي مو گوره

ترهېدلی شان جمود دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه د زړه له درده او له څړیکو څه خبر نه دئ
زړه که زړه درلودلای نو به دومره دردېدلای نه

زما مړی پر خره یوس ئ د لحد تر غاړي پوري
په ما باندي درنې نه ک ئ ورېې د انسانانو

شکولای بې د یو بل نه په ژوند د بدن غوښې
که چیرته وای په لاس کي فیصلې د انسانانو

هغه هم وخت وو ستا نامه په بسم الله یادېده
هغه هم وخت وو در پسې چي اوښتې سترگي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم وخت وو چي غرور مو غرونو نه ماتوئ
دا نو هم وخت دئ چي د شرمه څه وړو مړې سترګي

چي اوس به هم انسان د انسان درد دوا کوي
وه زړه ته مي هيڅ نه لوېږي په زړه کي خواخوږي

نې فرض وسيله او نې سنت سلام جواب کوئ
د دې دور د ښکلو وه بس دا مسلماني

-___

لاليه زړه په کومه اندازه باندي خوږيږي
لاليه په څه حد کو عذابونه د وجدان

موږ نه وايو سندري د وطن د ازادۍ
نور پرېږدؤئ چي پاته سي غلام افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد محبت ته:

استاده ژوند ژوند نه دئ ژوند عذاب دئ ژوند وبال دئ
استاده زما په زړه یو زه خبر بل ذوالجلال دئ

استاده اندامونه مي زما نه دي پردي دي
استاده د وجدان جواب مي هيڅ نه سم کولای
استاده د دنيا د عذابونو منځ کي ګېر يم
استاده د وطن خاوري ته نه سم ور کتلای
استاده شونډې قلف دي په څهرو خبري کېږي
استاده د الفاظو ټکي نه سمه ويلای
استاده ته خبر يې په دې دومره لو دنيا کي
و خپلي زندګۍ ته دليل نه سم جوړولای

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده ته خبر يې ټول وطن کي داسي حال دئ

استاده زما په زړه يو زه خبر بل ذولجلال دئ

استاده درک کواى سې پر موږ کوم عذاب تېرېږي

استاده له زخمونو څه مو سرې ويني بهېږي

استاده خپل پر پوهه مو لعنت ويلی هم دئ

چي هر څو توافق وکمه نه ور سره کېږي

استاده د خدايی دعوېدار اوس هم ځاى ځاى ناست دي

استاده د وطن ناموس ليلام دئ ليلامېږي

استاده دغه خاوره به بيا غيږه کي ځاى راکي؟

استاده زموږ وجود به څنگه نه ترې نه شرمېږي

استاده د دې خاوري زړه کي څه بلا کيسې دي

استاده چي خوله نه لري نو څومره به زورېږي

استاده زموږ واکمن څوک دئ موسی دئ که دجال دئ؟

استاده زما په زړه يو زه خبر بل ذولجلال دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده مسلط پر موږ څه بل رقم آفت دئ

استاده چي څه ووايي د کوم سړي جرأت دئ

استاده د انسان پر انسانیت مي شک پیدا سي

استاده شرف څه دئ او دا څنګه شرافت دئ

استاده اوسنی انسان ریشتیا خنځیر طبیت دئ

استاده دا نو څه دي دا نو اوس زما کرامت دئ

موږ نه پېژنو څوک چي مو موذن دئ او بلال دئ

استاده زما په زړه یو زه خبر بل ذولجلال دئ

ښکلي دي اوس را نه ګیله نه کوي

نه زه هغسې یم نه زړه هغه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر مرگه ورسته څه را څه پاتېږي په میراث کې
یوه کونډه مېرمن او څو میراتي پېغلې هیلې

اوس دا راته معلومه سوه له تا نه وروسته درده
چې داسې تجربې سته چې چا نه دي ازمیلې

ژڼې ارمانونه مې بې ساه وجود ته ګوري
پېغلې پېغلې هیلې مې و مړه جسد ته ژاړي

موږ هیله د خیر وکړله له هري فاجعې
د ډمې ضرورت وو و هر چا ته نژدېکت

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور ته څه را پاته سوه مور کمي خوا ته ولاړ سو
دا دنیا د دې ده آخرت خو د هغو دئ

ژوند دومره ارزښت نه لري څومره چي يې ښيو
مرگ څه دئ خو بس همدا تصوير زمور د کړو دئ

په راتلو دي زه د ځانه سره راوړم
چي ته ولاړې بيا نو دی په خپله نه وو

نه په ساندو نه سندرو رابيدار کړل
د دې ښار ولس په داسي خوب بيده وو

څه خبري يې په سترگو کي راټولي
څه ارمان يې وو چي پاته يې پر زړه وو

-

(c) ketabton.com: The Digital Library

یه سپینو مرمرینو نازنینو څوک مو غواړي
افسوس راته دریږي حورو ستاسو پر نصیب

یوبیوړل ټیکري د پښتنو پیغلو د سره څه
اې د جنت حورو ستاسو سرو اوسپینو غاړو

څه ګېله به وکو موږ د نوو مینانو
موږ په لویه ږیره خپل بایللي زړه ته ژاړو

موږ ته که څوک راکي حق چي یو ور پکښي وغواړئ
ژوند به انتخاب نه کو جانان وطن به غواړو

پرې موږدئ چي حق د خپل خالق د ژوند ادا کو
یه د جنتو پر دېوالو باندي ولاړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر حسین دومره بدنام دئ
درېدای ور سره نه سو

تا هم نه منل رام نه وي
تېر دي حسن سولو ښه سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ نه ور سره کیږي

خلیفه دي خدایه بیا ځل

د قابیل پر لار روان دئ

شرافت ور ښخه محوه

رنګ روغن یې د انسان دئ

که ښهري دي محوه سوې

د رنګ رنګ رنګ حیوانانو

سپي غوایي را زرغون سوې

په ښهره د انسانانو

ته یې کبر نور زوال کي

یه قاهره یه قهاره

انساني خدایان کړه ختم

لایزاله ذوالجلاله

یو ځل بیا را خپور ماتم دئ

ابو جهل دئ ختلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کعبې څپېڅلي بام ته

غواړي محوه انسانيت کړي

خلګو ټولو غوږ نيولی

د شيطان نوي پېغام ته

نه څوک وايي څه نه اوري

دجال اوږد کميس اغوستی

تېر ايستنه د امت کړي

سر راپورته که غمخوره

يه محموده يه احمده

ستا امت له لاري باسي

محمده محمده

شيطان سپور په سپينه اسپه

تول د خير او شر يې لاس کي

د قيامت په شاني ګوري

اندرون د انسانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجال پورته کښته ځغلي

په مستۍ او خوښۍ سر دئ

زموږ هيڅ په وس کي نه دي

هيڅ مو نه کيږي د لاسه

اسراپيله شپېلۍ پو که

عيسی نور نو بالا راسه

دروند استاد نورالله ښاد ته:

استاده عجيبه گنگس حالت دئ نه پوهيږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زوربېږم

استاده انساني شرف په څه کي دئ او څه دئ؟

استاده انسانیت تعریفېدلای سي که نه سي؟

استاده پستي حد لري که وي نو بیا تر کومه؟

استاده که انسان کي انسانیت وي نو بیا څه سي؟

استاده ژوندون څه دئ او قیمت یې ولي جګ دئ؟

استاده ارزښت څه دئ د جګړې او ولي وه سي؟

استاده هېواد مخکي دئ که ژوند د انسانانو؟

استاده پر هیواد دي ګلالي انسانآن مړه سي؟

استاده زه انسان یم د انسان خلاف جنګیږم

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زوربېږم

استاده تیاره اصل ده که اصل یې رڼا ده؟

استاده ښه تر مخه که بدي مخ ته پیدا ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده د فاني انسان غوښتني ابدي دي؟

استاده ژوند مو اصل دئ که اصل مو فنا ده؟

استاده د عدم وجود پخپله یو وجود دئ؟

استاده عدم هم د ژوند یو برخه یوه خوا ده؟

استاده په پردئ هستئ خطا یو نه پوهېږو؟

استاده جنګ پرې موږ کوو خو دا دنیا د چا ده؟

استاده د خیال هیڅ یوې ګوشې ته نه رسېږم

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زورېږم

استاده آدم مخکي دئ که مخکي ترې مذهب دئ؟

استاده د نیکیو د تللو معیار څه دئ؟

استاده مینه څه ده او د څه نه پیدا کېږي؟

استاده نو د میني مرکز ذهن دئ که زړه دئ؟

استاده مینه مخکي ده که حسن ترې لمړی دئ؟

استاده مرګی حق دئ خو یو څو ورځي ژوند ښه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده زه د ژوند په ګډوډیو کي ورکېږم

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زورېږم

استاده جنګ پر څه دئ او پر څه څه باندي کېږي؟

استاده د چا ژوند اخستل حق د یو چا کېږي؟

استاده انسانان جګړه کوي د څه دپاره؟

جنګ خپله یو هدف دئ که وه بل هدف ته کېږي؟

استاده زما په اند مینه په یو ځل کتو نه ده

استاده مینه هم له بیا کتو نه پیدا کېږي

استاده ضرورت څه دئ د لاري د ټاکلو؟

چي لاري کله ډېري سي سړی پکښي ورکېږي

استاده زه د زړه عقل په منځ کي حیرانېږم

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زورېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده تاریخ څه دئ بېله دې ځان تېر ایستنه

استاده موږ له خپل قاتله هم کړې مننه

استاده پښتو څه ده غیرت څه دئ خرتوبې ده

استاده جگړه څه ده د بدذاته کس خواري ده

استاده ستا د سترگو نه قربان سمه حیران یم

زه خر یم که سړی یم که غویی یم که انسان یم

موږ لکه د گل غوندې، هر موسم کې بېل رنگ یو

شیخ سره تسبېح وایو ، ډم سره گډا کوو

خاوري ایره کیږو به مړ وجود به نه لرو

شمعې غوندې ځان سوزو اور کوو رڼا کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نازک جانان زړسوی
خدایه ستا مهرباني

زما په یو نظر کتو
ازار وسو د لالي

زموږ ژوند دي سي تمام
ستا دي پاته سي ځواني

زما ابرو زما عزت
ستا د یو نظر قیمت

د شهوت خیالي ارضا
دا تعریف دئ د جنت؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما و نه ليدئ دليل
د انسان د شرافت

ژوندون څه دئ ښېله دې
يا احتياج يا ضرورت

مور رټلي د تاريخ
دغه دئ زمور حقيقت

ما اوف ونه کـئ ته تلې
تو پر دې مينه لعنت

يويشتمه پېړئ او
د پښتون قام جهالت

مجلس ډک دئ د پردو
د يار دا بې وخته ست

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د چا سوې زه د چا
په موږ څه وکړه قسمت

زما په مرگ به سي تمام
ستا د نه راتلو علت

ابوجهل دعوه دار
د کعبې د امامت

نه کابل ښار کي پردي
او نه ستا پر باړخو خط

دلته هر ذهن مردود
دلته هر فکر غلت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد کوو که ښه کوو
خوښه مو د زړه کوو

ځو در نه روان یو بس
یو نظر کاته کوو

خوی مو د جتانو دئ
نوم د پښتانه کوو

ستا کوڅه کي وخت نا وخت
اوس هم تله را تله کوو

لږ چي يې قيمت ښه سي
ځکه خو رانجه کوو

ستا تشي خندا ته ناست
نور دي نو موږ څه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ د سر قاتل ته خپل
خواست د ژوندانه کوو

زړونو ته د هر ښکلي
ګراني لاره نه کوو

د پردو حورو په عشق
پیغلي کونډې د باګرام

نه ته راغلې او نه مرګ
او پر ما سولو ماښام

عشق د بوري کونډې زوی
د هر ښکولي دئ غلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

تلم خو ته راغلې نو اوس
نر به وي چې واخلي ګام

ښايسته زنه دي سيب
اوږدې سترګي دي بادام

د بازار پر هر حسين
موږ ويلی دئ سلام

د انسان قتل جايز
مينه عشق يې دئ حرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حتمي ده چي همدا به کرامت د محبت وي
چي ناز د اوبو وړي پر وږو کاڼي پټه خوله

د ژوند مفهوم يواځي د نګار مخ ته کتل دي
سپرلي پسي رژېږي د ګل پاڼي پټه خوله

موږ نه سنجوو ګټه او تاوان د مخکي تلليو
موږ يو د بل پر لار ځو لکه زاڼي پټه خوله

بيخي ډېر ملامت دئ ما بخښلی دئ خو ولي
بيا هم تېروي وچ ستوني ته ناړي پټه خوله

پر موږ به قضاوت کوي لوستونکي د سبا
راتلونکي ته موږ يود کتاب پاڼي پټه خوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما قسم اخستی یاره, چي ته نه راځې دلېته
ما حانث که په قسم کي , دروغجن مي که خو راسه

زموږ ژوند مجبوریت دئ; نه ترې کېږي نې کوای سو
د بې دینه امام نفل; وي اوږده خو بې اخلاصه

هره لاره چي کړه وي, حتمي نه ده چي وي بده
د باړخو څه کړې لاري, وي د سپیني خولې دپاسه

ستا وه مخ ته په کتو کي,څه خبري زړه ته راغلې
توف لعنت دي وي درباندي, ای شیطانه اې وسواسه

زما عشق مجبوریت وو, او ستا حسن ستا غرور وو
تاته حسن پاته نه سو, عشق مي ووتئ د لاسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا سرتېرى يار سنگر ته لېږم
لومړيتوب زما نه زيات يې د هيواد دئ

زموږ مينه به نو ښه پر مختگ وکي
په کتو کي چي د يار دونه فساد دئ

دې کتو کي مي بلا خاطرې غوټه
دې څهره کي مي د تېري ميني ياد دئ

انساني خواخوږي دونه لرم ځان کي
حسن ستا ځي زړه زما پسي برباد دئ

تا دنيا کړله پيدا د چا د رويه
ماته دا وطن د چا په سترگو ښاد دئ

ستا د نوم ذکر زما په نامه کېږي
شيرين حسن پورووړى د فرهاد دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربم نسته د رنگيني پيغلي سولي
را البوتی د بدبويه جگړې باد دئ

د هر سپي در ټکولو ته دي اړ کړي
ضرورت بيخي د ډم سړي اولاد دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یار زړه ته سره د غرور نه سو رسېدای
د خوني چي چارچو ټیټ یي نو سر به ټیټوو

زما او ژوند اړیکه د قصاب او سپي اړیکه
نه رحم په قصاب کي وو نه موږ ور څخه تلو

د ژوند د خوند دپاره نمکین حسن په کار دئ
خواړه چي بې نمکه سي په زور یې تېروو

اوږدې سترګي دیار اوږده بادام د دهراوت
په یو باندي دماغ او په بل زړه اراموو

نه یار مو پکښي ولیدی نه زړه سو ور څه مني
د یار د کور و مخ ته دا دئ ځو بېرته راځو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما دي وخوري د دښت سپي
بدرنګ مه وړئ زما تابت

زه هندو درته لګيا
ته ولاړ يې لکه بت

سترګي ښکلي دي د خوست
بنګ زموږ د دهراوت

تهمت پيغور دروغ الزام او ظلم
قسم په خدای که پسي سر ګرځوم

په بعضو خلګو پسي سترګي اوړي
په بعضو ښکلو پسي سر ګرځوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون چي بې اسرې سي خپل وجود پر سړي بار سي
نو سترګي چي بې خوبه سي بانه باندي درانه وي

موږ هر څه په مصرف رسوو نې پرېږدو سبا ته
موږ نه وړو د بازاره څه پيسي وي او که زړه وي

چي وخت اخيري وخت سي زندګي سي ارزښتمنه
سګرټ کي بيا تر نورو اخيري لوګي خواږه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان به مې کولی خو ارمان به يې را نه غلئ
غربت دومره وهلي وې زما تيري خاتيرې

زه اړ ومه و بل ته زما بل ته احتياج وو
که ټوله نه وې داسي وې زما ډېري خاتيرې

زه نه ساتم ياداشت د تېري سوي سحني ځکه
زه غواړم چي کړم ستا سره ستا هيري خاتيرې

ژوند که زما غوندي بدرنگه وي نو تېر دي سي
مرگ که د يار په شاني ښکلی وي نو را دي سي

لږ څه خوښي که زموږ برخه وي نو را يې که
زموږ خوښي که ستا په ښه درځي نو ستا دي سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه یار ته د کتو قیمتي وخت په دې کي تېر سو
زه نورو ته ورګورمه چي څوک راته راګوري

د خالق در کي به څه کمی رانه سي
ژوند دي داسي نه وي لږ شاني دي سم سي

د څراغ رڼا به خامخا کمېږي تته
دا لوګی دي د امکان تر حده کم سي

پښو ته یې د سپینو اننګو سرخي را کښته سي
کله چي د سپینو قدمو په سر ولاړ یي ګل

اوس د طبیت د ظلم دا اندازه وه ګورئ
لمر سره شبنم څي او تر شا ورپسي ژاړي ګل

(c) ketabton.com: The Digital Library

عدل به وسي؟ امکان يې کم دی
قاتل روان دی، د قاضي کور ته

ژوند که رضا دی؟ خوښه مي نه ده
که داسي نه وي، تسليم يم زور ته

په کومو سترګو؛ نظر دروکم
څوک ورکتای سي؟ د سترګو تور ته

څومره چي ستر وي؛ چيغي يې نه وي
د شپي چوپتيا يا؛ د درياب شور ته

د ځان ښودونکو؛ ځانته پام نه دی
هومره توريږي؛ دود چي ځي پورته

يو نظر وکه؛ د ناز په سترګو
ستا د ښايست د؛ خريدار لور ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عشق د اثراتو حدود دومره زورور دي
د خپل يار د نامه په کليمه کي خرابيږي

په سترګو کي ولاړ ډنډونه مه پريدئ د اوښکو
اوبه پاته د زړو په کوزه کي خرابيږي

د لوی فکر خاوند ته به تر ډيره د نوم ياد وي
صحرا کي پل ژوندی وي خو کوڅه کي خرابيږي

دا زموږ ذهن کي وهم دی که داسي حقيقت دی
څهري مو ښايسته دي آينه کي خرابيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نورو خير چې غواړي له تهمته ځان سنډه مه
د لارې پر سر درختو باندې پروت د سړک ګرد يې

ښايستو باندې لاسونه اړول د ظلم حد دی
نو سترګې په درنيږي خير كه هر څومره سپک ګرد يې

زموږ پر څهرو نه ښكارې كه خاورې وي كه دوړې
نازكو سره بد ښكارې كه هر څو نازک ګرد يې

د داسو ورځو موږ شاهد حال نه سو شاهده
د ښكلو د څهرو په شان له زړونو يې ورک ګرد يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړگی د غوښي دئ پیوند به واخلي
مګر داغونه يې ضرور پاتيږي

غريبي ښه ده خو بيا دا سخته ده
په شته دنيا کي چي مجبور پاتيږي

زه د سپي په شاني نه در ځخه ځمه
اخيري هيلي ته هم نه پوره کيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خپله ککرۍ ستا تر قامته کړه را ټيټه
ما زما و ستا له منځه خپل ځان و يستئ جانانه

ولاړه زمانه به مو تر سترګو تېرېدله
موټر کې و سپاره کس ته دنيا ښکاري روانه

که ژوند کوې نو سل ځله به لويږې پورته کيږې
ګلابه پر بې ځله خره سورلي نه وي اسانه

زما ژړا تاثير څنګه پر وه نه کئ حيران يم
دا واوره دي نو ولي خپل په څېر نه کړه بارانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډيرو ارمانونه بيخي ډير وي او لوړ هم وي
د بعضو ارمانونه بيا يواځي يو سړی وي

چي زه درته ونه گورم ته ماته ايسار نه سې
نه ته به ښايسته يې نه مين دربانديي دی وي

ظالم حسن ته موږ په کتو هسي کئ ځان ستړی
يتيم پردي خيرات ته ورځ نهره تيره کړه

د چا چي آن په خيال کي د راتللو سړی نه وو
هغه سړي بيگا شپه تر سحره تيره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي هوښيار سي مرغه بيا مبتلي په دام سره
څومره چي بې عقل سې نو ژوند کوه ارام سره

وړي هوسونه مو د هر حسن خواهش کوې
وړی سپی نو څه گوري حلال لا د حرام سره

هر څو که لويدلی يې خو بيا هم همت لوړ ساته
زر ځلي پاتيږي پل خو بيا هم ځي د گام سره

د ورستي کال مي ورستی غوندي شيبې دي

ژوند مو هم دئ ورستي حد ته رسيدلی

زه ده ځانه څه په څو چنده را تيټ يم

ځان مي نه دئ لا هم قد ته رسيدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکچرونه مو نیم یاد دي نیم هیر کړي

ستا څېره مو لا په ذهن کي انځور ده

لا دا یو سوال مو استاذه بې جوابه

ما ژوند هست کړ که ژوند ماته وجود راکړ

د شهرت ورې دي دا پښتنه حل کي

چي ایاز محمود مشهور کړ که مشهور محمود ایاز کړ

د ورستي کال مو ورستۍ غونډي شیبې دي

ستا لیکچري به نور ختمي وي استاذه

خو پښتني بیخي ډیري لا ینحل دي

فکر مخته دئ که مخته تجربه ده

او احساس زموږ د څه نه پیدا کیږي

د کلیاتو او جزیاتو ترکیبونه

ضرورت څه دئ چي جوړ کړو تري خیالونه

تخیل مو ولي بره ځي اسمان ته

نالیدلي غونډي ووینو خوبونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ورستي کال مو ورستی غوندي شيبې دي

لا تر اوسه ذهن ډک دئ د پښتنو

شيبې ولي تکراريږي نه که ګورې

مځکه ګرځي هر څه بيا بيا نه را څرخي؟

خوب د ژوند که ژوند د خوب انعکاسونه

مينه ولي او د څه نه پيدا کيږي

زړه تنګون چاته په کوم سبب رسيږي

هري ورزې ته مو هيله د خوښی وې

او د تير وخت کوو ولي اوس غوښتنه

د ورستي کال مو ورستی غوندي شيبې دي

نه به بيا صنف کي لانجه وکم چي جګ سم

نه بيا ستا د خبرو منځ ته دانګم

خو پښتنه کول ما کي يو مرض دئ

رابطي له مرګه ورسته ولي شکيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اړيکه خو ماده نه ده چې مړه سي

او ددې ستر حقيقت نه څوک ډاريږي

وخت گردش د سيارو دئ که کوم بل څه

او که سي دا سيارې بې حرکت

زموږ ژوند زموږ ځواني هم پاته کيږي

د ورستي کال مو ورستی غونډي شيبې دي

خو کيدای سي چې ژوند هم يوه ورز داسي

لکه زموږ څلور کلنه دوره پای سي

بعضي بعضي خاطرې به مي در يادي

زه به نه يم ته به پوسټ کوې پوهيږم

ډير که نه وي لږ به حتما در ياديږم

ستا پر ذهن به هغه شيبه در گرځي

زما وستا د تضاد سوال او جوابونه

درند استاذ نورالله ښاد مخاطب دئ ده ته ليکل سوی دئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگ مي ستوني ته راغلی؛ يو ځل بيا دي نامه اخلم
هر تهمت پريږدم روان يم؛ اخيري غوندي الزام دئ

زه په خپل ځان کي ورک سوی؛ زه په خپل ذات کي بيريږم
خاموشي چي وي ځنگل کي؛ ويرونکی شان ارام دئ

ستا تر دره يم راغلی ؛ د گناه ثواب بې ياده
سپي ته يو رنگه حساب دي؛ که حلال دئ که حرام دئ

موږ چي ژوند کوو کوو يې؛ پر گردش خوروڼکې مځکه
دا دئ بيا هم يم ناهيلی؛ دا دئ بيا هغه ماښام دئ

څه پښتنه د حالاتو؟ څه په درد به د وطن وي
څه بلعکس معامله ده؛ جت باچا او شپون امام دئ

زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته که نه یې ژوند روان دئ ته که یې هم سا چلیږي
که یو کانړی پکښې ډوب سي او که نه وي سند بهیږي

خدای په کوم ځګي کي نسته خدای په کوم ځګي کي هست دئ
غم په کوم ځای کي پیدا دئ غم په کوم ځای کي وسیږي

ژوند مي کریږو باندي پیل کئ حقیقت یې رامالوم وو
اوس یې ګنګ سوم حقیقت کي اوس مي سد نه ور رسیږي

زه که نه یم بیا به بل یې بل که نه وي بیا به بل وي
د ساهل د غاړي ریګ دئ د څپو سره بدلیږي

لار که خره ته وي مالومه انسانان هم ورپسې وي
څوک چي نورو پسي نه ځي لکه پل به پاته کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماښام خنجر ځیګر د اسمان پرې کړ
د ناکامه سرې هیلې ترې روانې

ژوند په هر سړي بلا بلا کاني کړي
نو وغره ته د ختو لاري وي ګراني

د یار غیږه هم یو څو شیبې خوږه وي
د سند غیږ کې څه ټکري وخوري کاڼي

بوډاتوب کې دنیا ټوله ځان خوړل دي
په ډسکو کې نڅاګري غواړي ځواني

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ پرېږده نڅاګري چي موږ خوند در څخه واخلو
روان يو وخت اخير دئ او پر موږ باندي سحر دئ

ته ږغ راته را وکه زما خاوري به در آ کي
زما پر خپله مينه آن تر دې حده باور دئ

نو څه ضرورت هره ورځ چي لاس کم ورته لپه
هغه زما په حال باندي تر ما لا هم خبر دئ

ليلام دئ ستا د ميني بهانه د پاتي نسته
قيمار ته مي راوړی که مي ځان دئ که مي سر دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند کومه ځان تیر باسم
درد مسکا کي پټومه
خپله خپل د ځان د تندي
په خواږه انداز کي مرمه
خودي وژنم ستا په پښو کي
تقدس لیلاموومه
زما ځانه بخښه غواړم
تا په کم قیمت پلورمه

ژوند کومه ځان تیر باسم
روحا مات جوړ په قامت یم
د لمر مخي ته دعا ده
زه نیمګړی عبادت یم
د سجدې پرته پره کیږم
هدیره کي جماعت یم
زما ځانه بخښه غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بیخي در ملامت یم

ژوند کومه ځان تیر باسم
د آدم په روح قسم خورم
نه مي ځان چیرته پیدا کړ
نه د بل په درد او غم خورم
د انسان شرف مي داو کړ
د هوس شهوت ماتم خورم
خپل وجود باندي لګیا یم
خپل وجود پر هر قدم خورم
زما ځانه بخښنه غواړم
که به لږ هم دا ستا غم خورم

ژوند کومه ځان تیر باسم
په تیاره کي ځان پریدمه
ټول خوښي د ژوند دي ستا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه همدغسي ښه يمه

وخت مي پېښې راته تړلي

لار د تيښتي لټومه

زما ميني زما ميرمني

لياقت دي نه لرمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مه پوښته چي ولي ستا په خوا کي یمه غلی
ښکاره ده چي په ورانه هدیره کي به چوپتیا وي

خپل فکر دي تل دنګ ساته خپل خیال دي تل اوچت
د لوړو غرو پر څوکه به تر ډیر وخته رڼا وي

قربان دي سم لږ خیال مي ساته ډیر درد مي لیدلی
زړې پاڼې تویږي که هم لږ غوندي هوا وي

را څه غیږه دي راکه او په خوږ درد کي مي نغاړه
دا ستا د لږ ګنا عذاب دي هم ګراني پر ما وي

زه نه پریدم چي بیا یې شبنم غیږه کي شپه وکي
ګلاب شکوم پریږدم یې نه روا که نا روا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانته مه کېږه د نورو سره اوسه
په صحرا کي پل تر ډيره نه پاتيږي

جار را ړنگه سه مزغی دي لږ را مات که
لو ځپه د ساهل غاړي ته ټيټيږي

زړه به ښه درڅخه صبر سي اهاړ دئ
او خولې دي په مخ ماتي کيږي

ژوند نو ولي د ژوند نوم ځانته ټاکلی
او مرگ ولي بيا د مرگ په نوم ياديږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په تګ باندې ګلابه تياره کېږم
په لويدلو د لمر هره شپه ماښام سي

څه ترخه شيبه خواږه درد کي رانغاړي
په مسکا چي اخيري حد کي ناکام سي

محبت دئ سر چپه کاڼي پکښې کي
چي باچا به احتياج د خپل غلام سي

زه يې ځکه نامه نه اخلم په شونډو
هسي نه چي د ملګرو منځ کي خام سي

د آدم لوري دغه قيمت دي بس دئ
يو عزت لرم چي دا مي در ليلام سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه دي مات سمه قربان ژونده کوم دي
کتابو کي ارزښتمني پاڼي کات وي

دنیا دوه ځیزه ده یا خو د یار مخ دئ
یا یواځي عبادت ځنګ د جمات وي

محبت به مو د سر نیت او شروع وي
زندګي به مو اخیر اخیر رکات وي

زما زړه پاک دئ نو ځکه بتان ساتي
میخانه کي نه کعبه کي سمنات وي

د شمال سره دي زلفي کج وخم سوې
خیال کوي نه لطافت کي احتیات وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا همداسي راکتل او زما تنده
وچ واښه خو بهانه غواړي و اور ته

ځه! در تېټ به سم سجده به درته وکم
خدای مي مه جوړېږه لېږ خو سه راپورته

دا دئ نن هم بیا زړه شیبه تکرار سوه
دا دئ نن بیا هم ناکامه ځمه کور ته

یو سړی د کمه وخته ورته ناست دئ
نیمه شپه ده د سپوږمۍ د پیغام لور ته

د ساهل کاڼي په غیږ کي د یو بل دي
په ارامه باندي غوږ دي د سند شور ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا ځلي پاڅيږم ښه مي نور وژني
ستا ياد مي په ټول وجود کي زور وژني

زه که هرڅه يم خو غورزوه مي مه
هر څومره مرداري اوبه اور وژني

ما مي د خپل ذات تياره کي غلی که
شپه د کايناتو څخه شور وژني

څه ميني اخستئ دئ څه ستا تندي
بل طرف خبري يې د کور وژني

شپه يې تيره کړې تهمت نه اخلي
ګل په زوړند سر باندي پيغور وژني

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت وسو چي چاته مي په کوم نظر کتلې دي
لا هم تردا اوسه مي د زړه په خوا کي غلې دي

ژوند ته مي په يو ځل دريدلو کړله سترې خوله
ښکلې هم د لاري منځ کي چاته ديدلې دي

ته وايه په کوم مجلس کي ما ځان در بدنام نه کئ
ووايه چي ستا خبري ولي ما شميرلې دي

زه نور رانړيږم حوصله مي ختمه سوې ده
تيز باد کي هميش غتي او لوی درختي ختلې دي

غيږ کي دي دمه راکه چي سترې درته راغلمه
کله پښتنو ميلمانه هم له وره شړلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بار بار مي غوښتنه خدای ج نه پرېښوده
تږوله امیدونه مي زاړه ښـــــــــــکاري

ژوند لکه چي ښکاري داسي هم نه دئ
لوی غرونه د لري نه واړه ښکاري

ماته ستا څهره ولاړه سترګو ته
ډیر تږي ته هر سراب اوبه ښکاري

تاته د درتللو امکان ختم دئ
ژوند ته له تا پرته لاره نه ښکاري

ستا د بارخوګانو ژوروالی څه
وې به نیمګړتیا خو بیخي ښه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهوت اخستئ؛ څه امتحان دئ
نرئ جامې دي؛ نرئ باران دئ

زړه به خوږېږي؛ زړه دئ مین دئ
حسن کي ورک دئ؛ درد یې د ځان دئ

هلک جینۍ ته؛ ګلاب نیولی
او بیا په ځوړند؛ سر ترې روان دئ

یو چا زړګی دئ؛ لیلام ته وړی
څوک یې اخستو ته؛ حق حیران دئ

امیل شکولی؛ ښایستې د غاړې
کور ماته ګوري؛ په ما تاوان دئ

شاهد په کټ کي؛ په خندا پروت دئ
دا ورته ژاړي؛ زړه یې پریشان دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library